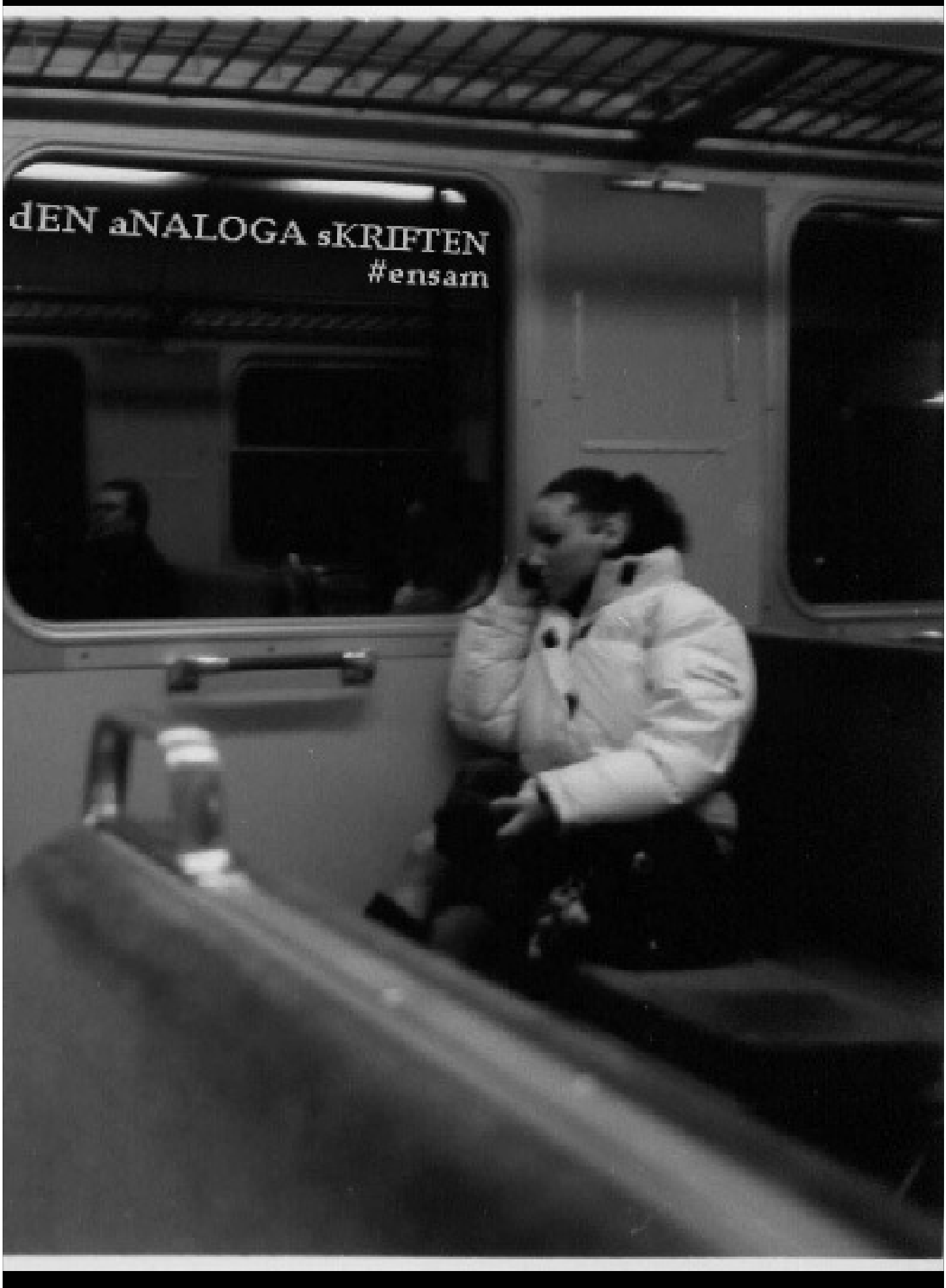
dEN aNALOGA sKRIFTEN
#ensam

”Isberget guppade upp och ner som en gigantisk isbit.”
Dan Brown

Det är orimligt att inbilla sig att jag satts till denna värld för att skriva denna ledare. Om man springer ned till tvättstugan och på vägen stöter på en främling som man inleder i samtal. Frågar om dennes morbror som känner någon som en gång utfört ett stordåd och efter många om och men undrar om denna överdängare inte har lust att skriva en ledare så. Jag är inte den personen. Men i termer av orimlighet är jag den personen.

Jag är inte ansvarig för någonting, men man har sagt mig att tidningen har sina poänger på vissa ställen. Men det är inte mitt fel.

Teckningarna förefaller vid en första anblick vara sådant jag förströr mig med i marginalen men även de är någon annans fel.

I skrivande stund har jag ej informerats om numrets namn men jag hoppas att en redaktör har den goda smaken att skriva om denna mening så att den blir en lämplig inledning.

(Skriv alltså här lite om numrets innehåll)

Väl mött.

Red.

~

Jag betraktar självkännedomen som en källa till bekymmer, oro och plågor. Jag har umgåtts med mig själv så lite som möjligt.

~

Förnuftet är det som mer än något annat skrämmer en galning.

~

När man säger att livet är gott och när man säger att det är dåligt, då säger man saker utan mening. Man måste säga att det samtidigt är både gott och dåligt.

~

Den som motsäger sig själv har större chans att en gång uttrycka en sanning, om världen verkligen kan rymma en sådan.

René Daumal

Översatt av F. A. Hedberg

Rebecka Olander

”Riddaren svarade ej.”
Viktor Rydberg

Konstnären Michel Angelo satte sig på en hög med tegel, stödde huvudet i händerna och började tänka. Då kom det förbi en tupp som tittade på konstnären Michel Angelo med sina runda, guldgula ögon. Den tittade utan att blinka. Här lyfte konstnären Michel Angelo huvudet och fick syn på tuppen. Tuppen såg inte bort, blinkade inte och rörde inte på stjärten. Konstnären Michel Angelo sänkte blicken och märkte att något sved i ögonen. Konstnären Michel Angelo gned sig i ögonen med händerna. Men tuppen stod inte längre kvar, den stod inte kvar utan gav sig av, gav sig av bakom en lada, bakom en lada till hönsgården, till hönsgården till sina hönor.

Och konstnären Michel Angelo reste sig från tegelhögen, borstade bort det röda tegeldammet från byxorna, slängde livremmen åt sidan och gick till sin fru.

Och konstnären Michel Angelos fru var jättelång, lika lång som två rum.

På vägen träffade konstnären Michel Angelo Komarov, tog honom i armen och skrek: "Titta!"

Komarov tittade och fick se ett klot.

- Vad är det?, viskade Komarov.

Och från himlen kom ett dån: "Det är ett klot"

- Vad då för ett klot?, viskade Komarov.

Och från himlen kom ett dån: "Ett klot med slät yta!"

Komarov och konstnären Michel Angelo satte sig i gräset, och där satt de i gräset som svampar. De höll varandra i händerna och tittade på himlen. Och på himlen avtecknade sig en jättelik sked. Vad skulle det här betyda? Ingen vet. Folk sprang och låste in sig i husen. De reglade både dörrar och fönster. Som om det skulle hjälpa. Ingalunda! Inte hjälper det.

Jag minns 1884 då en vanlig komet visade sig på himlen, stor som en ångbåt: Det var verkligen ruskigt. Men det här: en sked! Vad är en komet jämfört med en sådan uppenbarelse.

Regla fönster och dörrar!

Som om det skulle hjälpa? Inte kan man skydda sig från himmelska uppenbarelser med en bräda.

I samma hus som jag bor Nikolaj Ivanovitj Stupin. Han har en teori om att allt är rök. Enligt min åsikt är inte allt rök. Kanske det inte finns någon rök heller. Kanske det inte finns någonting. Det enda som finns är kategorier. Och kanske det inte finns några kategorier heller. Svårt att säga.

Det sägs att det fanns en konstnär som iakttog en tupp. Han tittade och tittade och kom fram till att tuppen inte existerade.

Konstnären sade detta till sin vän och vännen satte igång att skratta. Vadå?, sade han, vadå existerar inte? Den står ju där och jag ser den tydligt, sade han.

Den store konstnären sänkte då sitt huvud och som han stod, satte han sig på en tegelhög.

Intervju med Claes Hylinger

av Oskar Hallbert

Innan vi börjar intervjun ber jag Claes beskriva var han är. Det är svårt med internetintervjuer. Det blir väldigt opersonligt. Vi låtsas att detaljer gör det mer levande.

Han skriver: ”Jag sitter vid mitt skrivbord i ett rum vars väggar är klädda med böcker. Det är sent. En vidlyftig kaktus står på bordshörnet. Böcker, papper, blyertspennor ligger spridda på bordsskivan; en pennvässare står där också i form av ett litet eiffeltorn. Över allt detta kastar en bordslampa sitt milda sken.”

Bordet jag sitter vid är också belamrat med diverse saker, en burk gummiklister, en mikrofon lagad med silvertejp, min flickväns mobiltelefon, ett paket tuggummi, en orientalisk brevkniv, pennor och papper; en pennvässare i form av ett jordklot trots att jag alltid skriver med bläck. Bordslampan som står bredvid datorskärmen har aldrig blivit inkopplad för datorn behöver eluttagen.

Nu när vi blivit presenterade kan vi fortsätta. Claes har trots en viss motvilja mot intervjuer gått med på detta. Bara jag inte ställer för många eller för svåra frågor. Jag föreställer mig ändå att han suckade när han läste frågorna, kanske skakade han på huvudet.

En knappt märkbar rörelse.

Varför blir det ofta så tråkigt när man pratar om humor?

Därför att det *är* tråkigt. Och onaturligt. Ingen gör det spontant. Och att pratat om hur tråkigt det är att prata om humor är om möjligt ännu tråkigare...

Vad är din inställning till misslyckanden?

Som författare misslyckas man alltid, det ligger i sakens natur.

Sedan är det ju också så, att misslyckanden föder framgång, liksom framgång föder misslyckanden – tvärtemot vad folk tror. Och vad som är framgång i Ystad är ett stort misslyckande i Haparanda, osv. Detta kan man konstatera. Bäst att inte grubbla för mycket på saken.

Skulle du beskriva dig själv som en som lyckas eller en som misslyckas? Beskriv gärna med något exempel.

Nej, jag skulle inte vilja beskriva mig själv som en som lyckas eller misslyckas. Framför allt inte med exempel.

Vad är en bra historia?

Svår fråga. Jag öppnar en bok som jag har bredvid mig och läser en bra historia. Den är av Aisopos, så den är mycket gammal och den handlar om en fluga som har trillat ner i en gryta med köttstuvning. Som den drunknar i såsen säger den till sig själv: ”Jag har ätit och druckit och tagit ett bad; nu kan döden få komma, det gör mig ingenting.”

”To tell the truth.”
Salman Rushdie

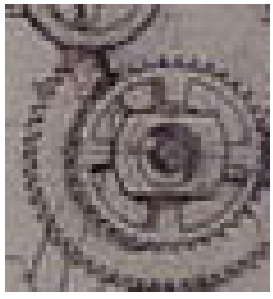

Vad kännetecknar en bra historia?
Är den bra, så funderar man inte över om den är bra eller dålig, man tänker inte på hur den är konstruerad eller hur den berättas, man följer med bara. Det är vad som utmärker en god historia.
Hur mycket av din skrivtid går åt till stirrande?
Det är en yrkeshemlighet.
Hur färdig blir en text första gången du skriver den?
Den blir sällan riktigt färdig.
Hur går du tillväga i bearbetningen av texten?
Jag håller på tills det blir bra.
Varför ogillar du intervjuer i allmänhet?
Tja...
Varför ogillar du just denna intervju?
Ogillar och ogillar... Jag har nog varit med om värre.
Vilken av följande tre alternativ tycker du är en bra svensk förolämpning: putslustig, jöns eller fåntratt?
Jag tycker alla tre är utmärkta.
Hitta på en fråga själv och besvara den.
Vad ska du göra nu, Claes, när du har svarat på intervjufrågorna?
Jo, nu ska jag koka mig en kopp te och kanske hälla upp en liten whisky och tänka på något annat. Läsa några sidor i någon rolig bok. Och så till kojs. Zzzzzzzz

Jag föreställer mig att han sparar dokumentet och stänger av datorn, det är redan mörkt utanför fönstret. Säkert gör han inget av det han skrivit att han skulle göra. Det blir sällan som man tänkt sig. Kanske går han ut istället, en kort promenad i kvällsluften. Gatlyktorna lyser upp trottoaren fläckvis. Hans skugga springer ifrån honom och sen ikapp honom och sen ifrån honom igen.

John Henriksson & Anton Efternamn

Stege

Helena Nilsson

En boddhisattva duckar aldrig

En boddhisattva duckar aldrig.
Drunknar han så drunknar han.
Och han brinner inte upp
när han drunknar.

Bobby Larsson

Inrätta ett samhälle där individen måste betala för den luft han andas (luftmätare, internering och förtunnad luft), i händelse av utebliven betalning vid behov helt enkelt kvävning (stäng av luften).

Elektricitet på bredden - Enda möjliga sättet att använda elektriciteten i ”de sköna konsterna”.

Ett slags undertitel: **Avbrott i glas** - Använda ”avbrott” i stället för bilder och måleri, en bild på glas skapar ett avbrott i glaset- men avbrott i glaset innebär inte en bild på glas. - Det hela är bara ett sätt att inte längre tänka på företeelsen ifråga som bild - att i största allmänhet förorsaka ett avbrott i den, inte direkt i själva ordet avbrotts olika betydelser utan snarare i betydelsen av oviss återförening ”avbrott” -/ett avbrott i glas på samma vis som man talar om lyrik i prosan eller en spottkopp i silver.

Man borde kanske börja spela schack i stället? På allvar, det vill säga: skoj!

Frisedel - Mot obligatorisk militärtjänstgöring: alla kroppsdelar ”frikallas”, hjärtat såväl som andra organ; soldaterna blir därvid strax oförmögna att dra på sig uniformen, hjärtat matar en frikallad arm etc **per telefon**. - Därefter: slut på matleveranserna, alla frikallade isolerar sig. Till sist framförs bara beklaganden från **en ”frikallad” till en annan.**

Klassificera kammar efter hur många tänder de har.

Specifikationer för ”Readymades” - planera för ett kommande ögonblick (den och den dagen, den och den minuten) genom **”att bestämma”** en readymade. - Som man sedan letar efter - (under allehanda förseningar). - **Det väsentliga är just** denna tidsbestämmelse, denna verkan av snapshot, som ett tal hållet i vilket sammanhang som helst **men vid den och den tidpunkten.** Det blir ett slags återseende. - Naturligtvis ange datum, timma, minut på denna readymade som information, vidare dess ordningstal.

Omvänd Readymade - Använda en Rembrandt som strykbräda - Göra en readymade av en ask, stoppa in nånting som inte kan identifieras av det skramlande ljudet och sen löda igen asken

Göra en sjuk målning eller en sjuk Readymade

Köpa en istång som rdymade

Begränsa antalet Rdymades per år (?)

Kan man göra verk som inte är ”konst”-verk?

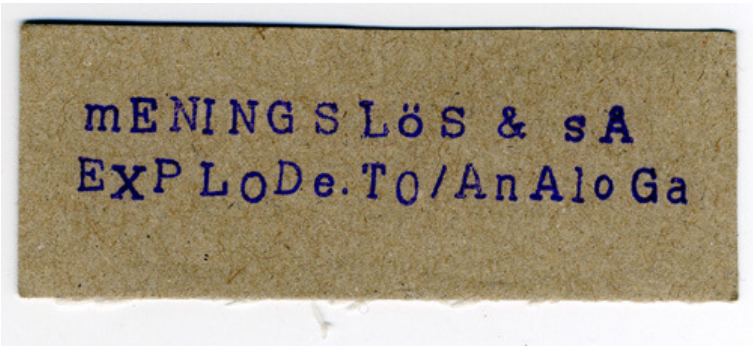

Kärlek

Jonas Sundberg

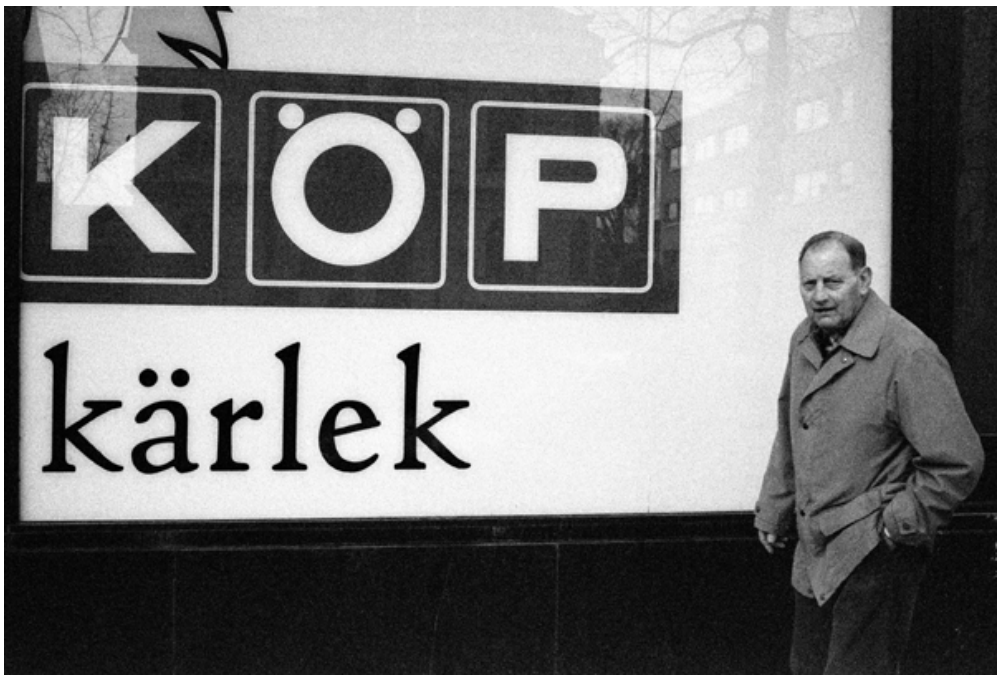

Ovidius

Ovidius svepte en halvliter vin och skrattade:
"Vem som helst kan skriva myter!"

Sparrow

Översättning av: Lars Palm

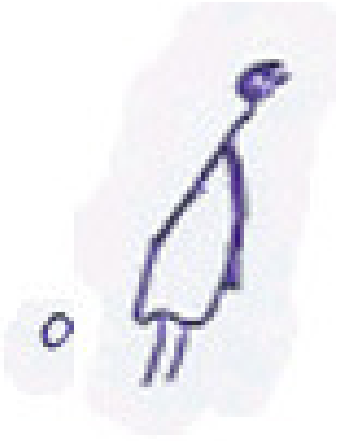

”Klatsch, klatsch – klatsch, klatsch – klatsch, klatsch – detta är alltså Paris!”
Laurence Sterne

Dom döda och deras barn

Benjamin Péret

Översättning av: Ingemar Johansson

Om jag var nån speciell
inte en vem som helst
skulle jag säga till Edouards barn
furnera
och om dom då inte furnerade
skulle jag ge mej in i dom tre vise männens djungel
utan stövlar och utan kalsonger
som en eremit
och där skulle säkert finnas ett stort odjur
tandlöst
fjäderklätt
och klippt likt en kalv
som en natt skulle försöka äta upp öronen på mej
Då skulle gud säga till mej
du är en ängel bland änglar
Hoppa in i bilen här
Kärran skulle vara en helt fantastisk sak
åtta hjul och två motorer
och i mitten ett bananträd
bakom vilket Adam och Eva
skulle ta sej ett nyp
men därom i en annan dikt

John Henriksson & Anton Efternamn

Måne blå,

oh måååååne blåååå, som jag dig dyrkar!

Charles Bukowski

Översättning av: Einar Heckscher

jag bryr mej om dej, raring, jag älskar dej,
enda skälet att jag låg med L. var att du låg med
Z. och sen låg jag med R. och då låg du med N., och
eftersom du hade legat med N. blev jag tvungen
att ligga med Y. Men jag tänker oavbrutet på dej, jag
känner dej här i min mage som en baby, kärlek vill
jag kalla det,
vad som än händer skulle jag kalla det för kärlek,
och sen
låg du med C. och sen innan jag hann reagera
låg du med W., så då måste jag ju tvunget
ligga med D. Men
jag vill att du ska veta att jag älskar dej, jag tänker på
dej
oavbrutet, jag tror inte att jag nånsin har älskat
nån
så som jag älskar dej.

vov vov vov vov vov
vov vov vov vov vov

Enkelt

”Det hela var kort sagt omåttligt tråkigt och meningslöst.”
Henry Miller

Raymond Carver

Översättning av: Ingemar Johansson

En reva i molnen. Bergens
blå konturer.
Fälten mörkt gula.
Floden svart. Vad gör jag här,
ensam och full av samvetskval?
Förströtт stoppar jag i mig hallon
efter hallon ur skålen. Vore jag död,
tänker jag, skulle jag inte
äta dem. Så enkelt är det inte.
Så enkelt är det.

Anna Svenmarker

Jag visste inte hur ful han var
Förrän han sa:
Jag älskar dig

Feminist no. 91

Anders Hellstrand

”Jag har sett sådana i Riohacha.”
G. G. Márquez

Lampskärm

I det här tornet utspelade sig en händelse.
Den slutar med att X går ut genom dörren. Det blir anledning till skandal i morgon-
dagens tidning.
Du förstår att huset
en dag börjar sväva.
Vilket inte syns mot den vita bakgrunden.
Något som kommer som en överraskning för X.

Människorna som bor i det här tornet
önskar att det någon gång kunde hända
något spännande.
De tycker att det är för mycket rutin i livet.

Jag önskar att jag vore ett träd.

Jag önskar att jag vore rund.

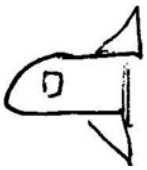

Jag önskar att jag vore en cykel.

Jag önskar att man hängde gardiner för
mig.

Jag önskar att det inte regnade.

Jag önskar att man kunde redigera bort mig.

Katten och Kungen

En katt såg på en kung, efter tillåtelse av ordspråket.

”Nå”, sa monarken, som observerat hennes inspektion av hans kungliga höghet, ”vad tycker ni om mig?”

”Jag kan föreställa mig en kung”, sa katten, ”som jag skulle tycka bättre om.”

”Till exempel?”

”Mösskungen.”

Regenten var så tillfreds med det kvicka svaret att han gav henne tillåtelse att klösa ut premiärministers ögon.

Ambrose Bierce

Översättning av: Oskar Hallbert

Reform

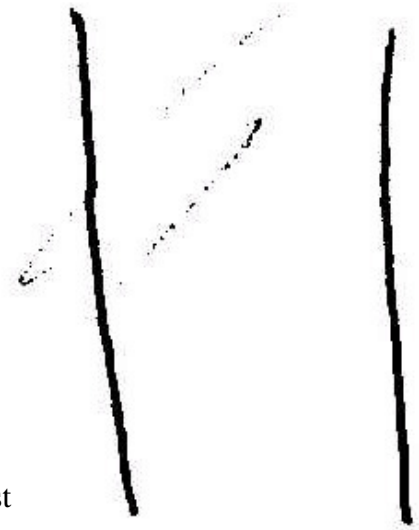

Jag glider genomlyst
på släde över Neva
omgiven av vita sjöhästar
Vad har du här att göra
lilla blekfis
nötknäpparna har slagit dövörat till
svamparna växer som svampar ur smältvattnet
Det finns inte längre såna som vi
som tänker på suddgummin

Benjamin Péret

Översättning av: Ingemar Johansson

”Min syster skulle gilla den jättemycket.”
Alessandro Baricco

En bar inbäddad i tjock rök. Drickande. Fader Pictorius talade:
- Bröder, ni mångfaldigas, ni hopar er, ni stelnar. Snart sinar vinkällarna och vad kommer då att hända med er? Några kommer att dö en ömklig död, andra kommer att börja dricka motbjudande kemiska lösningar. Man kommer att se män ta livet av varandra för en droppe jodsprit. Man kommer att se kvinnor bjuda ut sig för en flaska blekmedel. Man kommer att se mödrar destillera sina barn för att därigenom utvinna vidriga sprit-drycker. Denna tid kommer att vara i sju år. De följande sju åren kommer man att dricka blod: först blodet från lik, under ett år, sedan de sjukas blod, under två. Sedan kommer var och en att dricka sitt eget blod, under fyra år. Under de följande sju åren kommer man bara att dricka tårar, och för att stilla sin törst kommer barnen att uppfinna maskiner som får deras föräldrar att gråta. Sedan kommer det inte längre att finnas något att dricka och var och en kommer att skrika till sin gud: ”Ge mig tillbaka mina vinrankor!” och varje gud kommer att svara: ”Ge mig tillbaka min sol!” men det kommer inte längre att finnas vare sig solar eller vinrankor att ge tillbaka, och inte heller något sätt att göra sig förstådd. Solar och vinrankor finns ännu. Men om inte törsten finns tillverkar man inget vin. Om inte vinet finns odlar man inga vinrankor. Utan vinrankor går solarna sin väg; de har annat för sig än att värma jorden om där inte finns drinkare. De kommer att säga till varandra: Låt oss nu gå att leva för oss själva. Vill ni ha det så?
- Nej, mumlade åhörarna.
-Är ni törstiga?
-Ja, erkände åhörarna.
-Låt oss då gå till vinrankorna. Men i så fall måste ni ge er av som jag; lämna kvar alla världsliga ägodelar och ta med er bara det absolut nödvändiga.
Må den som törstar följa mig!

”Där kan ni se vad jag tänker om er.”
Stevensson

De två poeterna

Ambrose Bierce
Översättning av: Oskar Hallbert

Två poeter bråkade om stridsäpplet och tvistefröet, för de var väldigt hungriga.

”Mina söner”, sa Appolon, ”jag skall dela priset mellan er. Du”, sa han till den första poeten, ”vinner i det konstnärliga – du får äpplet. Och du”, sa han till den andra poeten, ”i fantasi – du får fröet.”

”Konsten får det bästa priset!”, sa den första poeten, i triumf, och i sitt försök att visa aktning inför sitt pris krossade han alla sina tänder. Äpplet var ett konstverk.

”Det där visar vår mästare sitt förakt inför konst för konstens skull”, sa den andra poeten, illmarigt leende.

Sedan försökte han gnaga på sitt frö, men hans tänder passerade genom det utan motstånd. Det var ett fantasifrö.

Nicklas Goll

År 40 000 f Kr fanns en familj vars medlemmar levde också det här århundradet. De var reinkarnationer. Det betyder att de hade 42 000 år på sig att bli bra människor. Varje dag mediterade de och spred kärlek.

Jag föddes för tjugo år sedan. Somliga människor anser sig älska mig, flertalet av dem älskar jag tillbaka. En gång för cirka ett år sedan mediterade jag. Vad jag vill minnas gav det två konsekvenser. Den första: mina ben somnade. Den andra: jag blev nyfiken.

Dalai Lama uppmuntrar människorna att skilja de falska guruerna – charlatanerna, från de riktiga vägledarna. Det behövs ett glas urin och ett glas alkohol – endast en riktig guru dricker de båda med samma likgiltighet.

Fadern i familjen hade en förkärlek till unga pojkar. Vissa rykten talade om övergrepp. Han skrev boken som erkände dem som reinkarnationer. Sonen år 40 000 f Kr fann han på en badstrand, återfödd i en liten pojkes kropp – skänkt till människan som en ny Mästare.

En granne till mig blev en gång erbjuden ett glas gul saft. Hon log och drack, för att sedan gråta i förtvivlan. Det var urin i glaset och hon var mobbad. Hon sa att saften var god, för det var populära pojkar som gav den till henne.

Jag föddes under det sista kvartalet på ett århundrade. Varje sådant kvartal sägs vara extra fruktsamt vad gäller andlighet – de heliga ledarna visar sig för att styra mänskligheten rätt.

Sai Baba förmedlar en lära där allting sker efter hans vilkor. Får du träffa honom är det hans mening. Är du ensam är det hans mening. Hans anhängare är tacksamma, för han ger och tar – med kosmisk balans.

Vid vuxen ålder tog den gudsförklarade sonen avstånd från omvärldens övertygelse. Han påstod att sanningen inte kan finnas genom medier, mästare eller religioner. Sanningen finns inom alla och envar. Han var ingen Gud. Pappan dog tvivlande.

Mr Creme närmar sig de åttio och är i kontakt med Maitreya – hela mänsklighetens själ förkroppsligad. Han skrattar sig tårögd för att så många tror att mästarna bryr sig om ifall de äter spagetti eller inte.

Min farmor ville bli nunna, men avstod för att hennes kärlek till min farfar var så stark. Hon kände att Gud ville ge henne en familj, och sedan föddes jag. En gång tackade jag Gud för det.

”En stund förflöt”
Viktor Rydberg

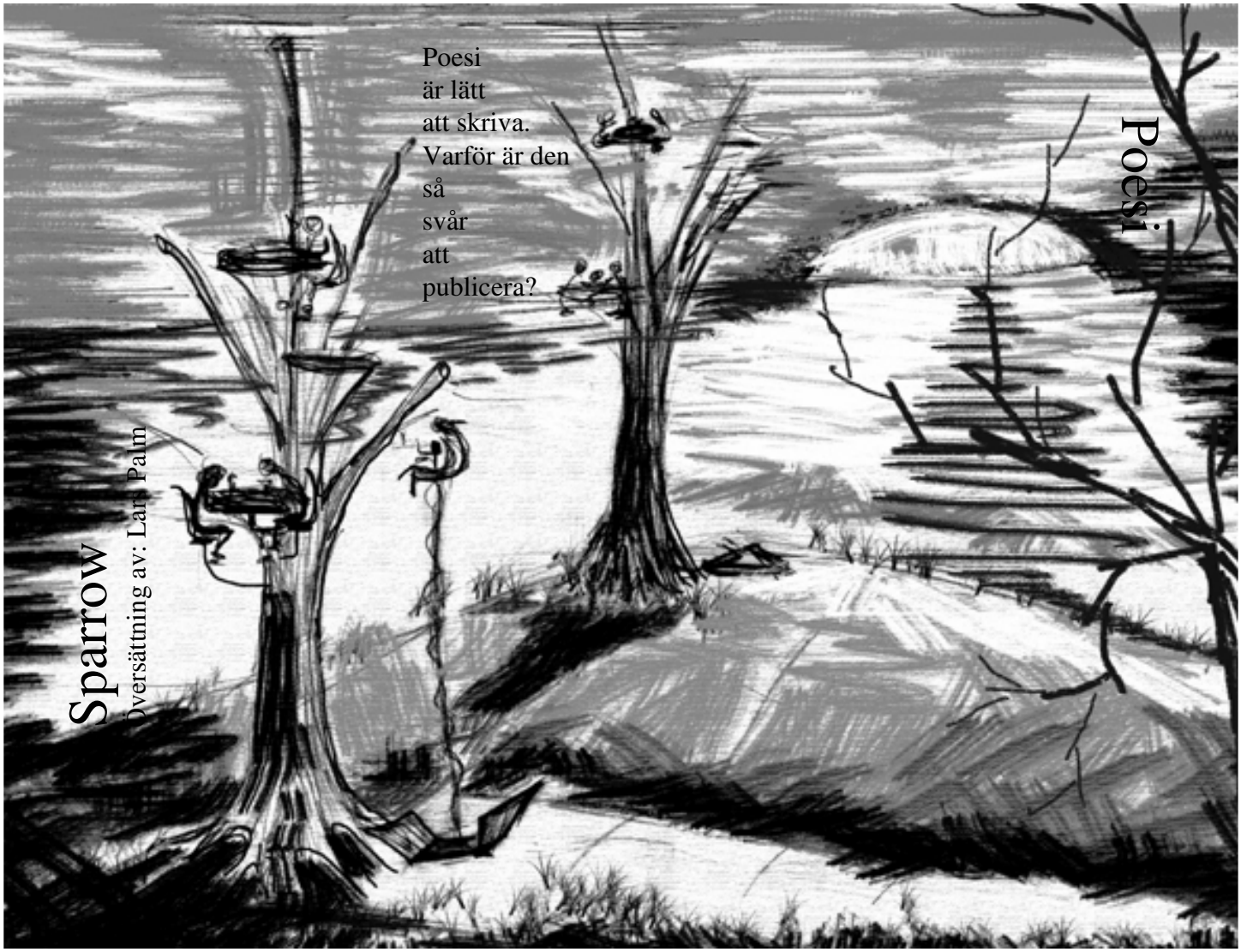

Bild: Pavel Lamkov

Utbölingen

Emil Qvist

En utböling klädd i vita sandaler äntrade scenen, som var en stor trädgård full av vildvuxna buskar. En man ansade, och en annan man satt på huk och drog upp ogräs. Det hela verkade fridfullt och den klämkäcka jargongen ven mellan de båda. Ödet spelade på sina strängar.

Mannen som nu stigit in i deras värld såg sig frågande på männen där de satt med jord upp till knäna. "Vart kan jag gå nånstans?", frågade han dem. En av männen svarade att han fick gå varsomhelst bara han inte trampade på rosorna.

John Henriksson

I´ve made a huge misstake

Svart bakgrund, med flashiga gula bokstäver står det: ”Räddaren I Onödan”, till höger - snett under bokstäverna – står RIO i sin actionpose (med allvarlig min och högra handen knut-en och uppsträckt ovanför huvudet). Han är iklädd sin röda tighta dräkt, med hans initialer i ett gult emblem på bröstet, han har även sitt prylbälte (gult). Rutan är signerad: Oskar Hallbert och Sami Said.	RIO sitter i en brun soffa, bakom honom är väggen röd. Det ligger diverse saker framför honom på soffbordet, en fjärrkontroll, en vit kopp, en liten paprika som är röd med en annan nyans än väggen bak-om honom. Man ser en pratbubbla ovanför teven. I den står följande: ”Tidigare i förmiddags fälldes John Henriksson till tre års fängelse för det brutala överfallet förra hösten..”
Man ser teven. I den är en ruta med en bild på två personer, den ena ligger ner på marken och den andra står vid sidan om med benet utsträckt framför sig mot den andra. Längst upp till vänster i bilden står det: ”Rekonstruktion”.	Man ser RIO i sin tevesoffa, hans ögo-n är stora och runda, en pratbubbla ovan-för hans huvud, i den står: ”Akta…… AKTA!”
	I nästa nummer: RIO får hund.

”Hon gör hattar.”
Henry Miller

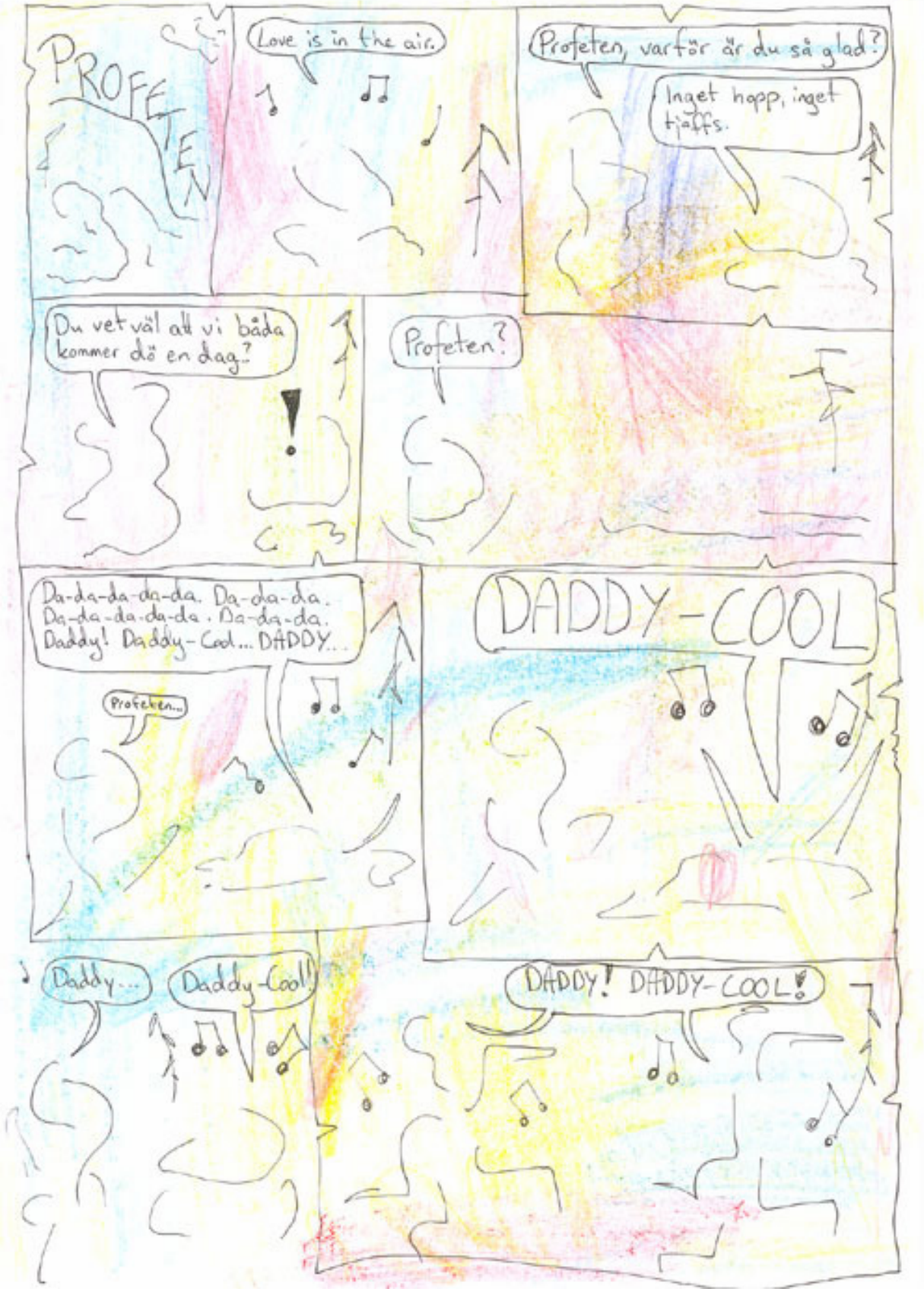

Bobby Larsson

Åhå... nu har Flannery O'Connors finfina bok ”Blodsbunden” kommit på svenska. I översättning av Atrhur Isfelt och publicerad på det lilla malmöbaserade Alastor Press. Läs den.

Den handlar om lite saker, och är rätt skruvad av och till. Recensioner är ofta tråkiga. Det är tråkigt att läsa tråkiga texter så istället kommer här två korta citat ur boken som visar att det är en finfin bok. Läs dem.

O.s.v.

Oskar Hallbert

~

”Innan han återvände till sitt rum besökte han en klädaffär och köpte en ny hatt. Han ville ha en som var raka motsatsen till hans gamla. Den här gången köpte han en vit panamahatt med röda och gröna och gula band runt. Mannen sa att sådana var inne nu, framför allt om han skulle åka till Florida.

”Jag ska inte till Florida”, sa han. ”Den här hatten är raka motsatsen till den jag hade innan, det är allt.”

”Du kan använda den var som helst”, sa mannan, ”den är ny.”

”Jag vet det”, sa Haze. Han gick ut och slet av de röda och gröna och gula banden, tryckte ut invikningen och fällde ner brättet. När han satte på den såg den precis lika bister ut som hans förra hatt.”

~

”Andra kvällen i Taulkinham promenerade Hazel Motes utmed skyltfönstren i centrum, men han tittade inte in i dem. Den svarta himlen tycktes uppstöttad av långa silverbalkar som liknade byggnadsställningar, och det bottenlösa djupet där bakom var täckt av tusentals stjärnor som hasade sig fram, som om de var en del av ett enormt byggnadsarbete som involverade hela universums ordning och skulle ta en evighet att färdigställa. Ingen brydde sig om himlen.”

”Är det allt?”
Boris Vian

Red.

Intervju med någon

av Sebastian Larsson

Den utsände strövade omkring på mässan. Det var många där, men det fanns inga städerskor, de var som bortblåsta. En viss Niklas satt på golvet. Han läste någonting. Han såg trött ut. Han hade en svart t-shirt på sig med ett tryck på, det såg ut som det var Kafka på bilden, men kanske var det inte det.

Så började äntligen intervjun. Niklas sa att han hette Niklas.

Om du fick vara en bok för resten av ditt liv vilken bok skulle du vara?

[Tvekan]. En bok... hm, åh, shit va svårt, va, ett helt liv, ja nu vet jag, det måste va Kama Sutra, det får bli Kama Sutra.

Fortsätt meningen: Barnen i Afrika...

...vet inte hur jobbigt det är att stå i en kö.

Bästa film senaste månaden?

Santakabakiui mannen. [Den utsände frågar om stavningen.] S g t K a b u k i M a n.

Vilken tid på dygnet är det bäst att dricka kaffe?

Jag dricker inte kaffe. Så jag måste svara, ja, det vore logiskt, ja, jag säger det: Aldrig. Det finns ingen tid på dygnet som kaffe är bra.

Om du fick döpa kvinnan på den här tröjan vad skulle hon då heta?

[Lång tystnad. Niklas telefon ringer.] Det var bara systern, förlåt. [Den utsände säger inget. Lång tystnad. Den utsände går emot alla journalistiska principer och föreslår Jesus.] Roan Atkinson säger jag.

Vår utsände hävdar att han intervjuade några till, men antingen så var de tvungna att gå efter hälften eller så tappade han bort sina anteckningar.

Servitören i sitt hem

Någon ringer på dörren. Det är frun.
Hon ger honom en saftig kyss,
och sedan spyr de, något som de aldrig gjort
tillsammans förut.

Emil Qvist

Misslyckad intervju

med Tenniscoats

Inför att Tenniscoats skulle komma till Svenskamusikklubben på Dabaser i Stockholm i början av maj 2006 hade das DAS försökt få till stånd en intervju. Detta projekt strandade dock av flera orsaker, bland annat för att varken reportern eller fotografen lyckades ta sig till Stockholm i tid.

Om den genomförts skulle intervjun påbörjats genom att jag på relativt fläckfri japanska skulle säga: ”Watachiwa eigoga wakarimasen” vilket översatt betyder: ”Jag kan inte prata engelska”. Därefter skulle den största delen av konversationen föras på engelska eftersom undertecknad inte kan så många fler fraser på japanska. Frågorna skulle röra sig kring rent tekniska detaljer av deras inspelningsrutiner som skulle kunna sprida lite ljus på just dessa tekniska detaljer och naturligtvis skulle vi be dem förklara hur de ser på misslyckanden och framförallt fråga dem flera gånger om de skulle kunna tänka sig att skriva en låt till das DAS.

Men så blev det alltså inte.

Oskar Hallbert

Red.

”Hur tänkte du här?”
Anita Céder

Ang. Teater Spitzes Sartrepjäs

Hösten 2005, Teater Pero

Det sägs att Profeten en gång vandrade här på jorden såsom en vanlig människa. Efter en tid träffade han en kvinna med spetsiga tänder och stora rödglödgande ögon. ”Var är min soltrumma?” bad hon Profeten. Profeten sa: ”Stäng inte in dig i sådana föreställningar - den som är fri från sinnets rum, vindlingar och korridorer behöver inte längre soltrummor för att flyga.” Och så vandrade Profeten vidare.

Snart kom han till en grotta, och där inne satt en tiggarmunk och ett helgon. De båda personerna grälade. Tiggarmunken menade att han gjorde rätt som slog sin rygg blodig med gisslet för då kunde han känna att han fanns till. Men helgonet menade på att hon alltid känt sig själv inifrån, hon behövde inte bekräftelse från yttervärlden. De steg Profeten fram, slog till helgonet i bakhuvudet och till tiggarmunken gav han den sista smörjelsen. Och så vandrade Profeten vidare. En tid förflöt, och Profetens långa hår och skägg blev först silvrigt, sedan vitt som snö. Han slog sig ner i en riskoja intill en flod, och dit kom många människor för att lyssna till Profetens ord. En dag kom Pero till Profeten. Han hade bedragit sin hustru, och det så till den grad att hustrun måste ha hört älskarinnans yttringar av vällust till det rum där hustrun låst in sig i protest. Pero berättade alltsammans och mer därtill för Profeten, varpå denne sade: ”Oroa dig inte, bara det att du tänker tanken att du gjort fel och funderar på att göra annorlunda i framtiden, gör att du nu är fri. Du kommer inte att behöva fara till Helvetet efter din kroppsliga död. Gå nu.” En kort tid därefter försvann Profeten från jorden.

Bobby Larsson

Red.

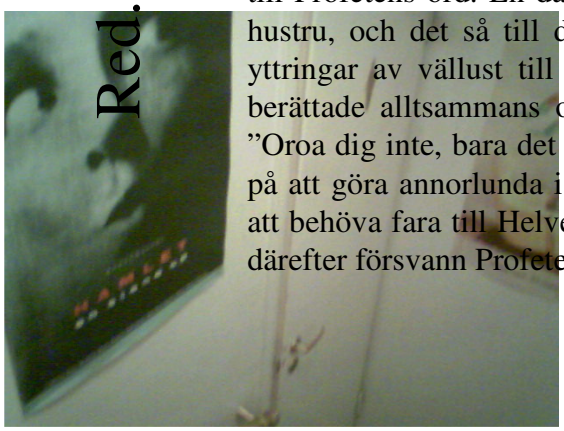

pas_das_pas@hotmail.com